

Medlem af Inatsisartut Per Rosing Pedersen, Partii Naleraq
-/ Her

Svar til § 37 2016-094 om Psykiatri og Kultur

Kære Per Rosing Pedersen,

Tak for dine spørgsmål vedrørende psykiatri og kultur, som du har stillet i henhold til Inatsisartuts forretningsorden. Jeg vil besvare dine spørgsmål i nedenstående.

- 1. Ikke overraskende har medierne dækket temaet psykisk handicappede, og vi mener at det er nødvendigt med en kvalificeret behandling, men hvorledes vil man sikre denne mulighed?**

Svar: Ansvar for psykisk handicappede er delt mellem sundhedsvæsenet og kommunerne. Sundhedsvæsenet har ansvaret for diagnostik og medicinsk behandling af personer med psykisk sygdom. Den socialpsykiatriske indsats og indsatsen for personer med handicap - herunder psykisk handicap - er en kommunal opgave.

Diagnostik og medicinsk behandling i psykiatrien er en lægelig opgave, der varetages af specialuddannede læger.

Sundhedsvæsenet har i dag sikret et kvalificeret behandlingstilbud til alle borgere med psykisk sygdom. Ud over den almindelige behandling på sygehuse, sundhedscentre og konsultationer er der inden for psykiatrien et godt og udbygget telepsykiatrisk behandlingstilbud. Telepsykiatrien giver mulighed for psykologsamtaler overalt i landet til selvmordstruende borgere og andre med en psykiatrisk problemstilling. Herudover foretages der årlige konsulentrejser til de fleste kystbyer, tilbud om konsultationer i vores distriktspsykiatri i de fleste byer og mulighed for indlæggelse på psykiatrisk afdeling A1 i Nuuk.

Tilsyn med patienten efter udskrivelsen sker ved hjemmebesøg eller ved patientens fremmøde i distriktspsykiatrien på det lokale sygehus eller sundhedscenter. Tilsynet foretages i forbindelse med medicinudlevering og ved samtale om patientens aktuelle situation. Omfang af tilsyn er afhængig af samarbejdet med patienten og vurderingen af patientens behov. Såfremt patienten er særligt udsat eller udebliver fra de aftalte besøg på det lokale sygehus eller sundhedscenter foretages der hjemmebesøg.

Afdeling A1 har som målsætning, at der skal finde en udskrivningskonference sted hvori patienten, dennes familie, sagsbehandler og distriktspsykiatrien deltager. Såfremt patienten udskrives til kysten sker udskrivningssamtalen over telemedicin med hjemmesygehuset. Derudover sikres der også telemedicinsk speciallægeopfølgning af patienten efter udskrivelsen.

11-04-2016
Sags nr. 2016 - 5552
Akt nr. 2405259

Postboks 1160
Tlf: 34 50 00
Fax: 34 55 05
3900 Nuuk
Email: pn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Flere patienter fortsætter efter udskrivning til ambulante samtale med psykolog eller læge, hvis der er ledig kapacitet til dette. Alternativt sker opfølgning ved læge på det lokale sygehus eller ved årlige konsulentbesøg. I Nuuk sker opfølgning i regi af distriktspsykiatrien.

- 2. Derudover kan patienter modtage telepsykiatrisk behandling ved behov, selvom denne ikke er planlagt i forbindelse med udskrivelsen. En persons identitet har flere aspekter, og hvorledes vil sundhedsvæsenet sikre at den kulturelle aspekt tages i betragtning under behandlingen?**

Svar: Sundhedsvæsenet tager altid sprog og kultur i betragtning under behandlingen af patienter. Enhver borger – rask eller syg - skal ses som en del af sin sociale og kulturelle sammenhæng og behandles derefter. Samtalen er et vigtigt redskab både i diagnostik og behandling. Langt det meste af personalet i psykiatrien er hjemmehørende, og et flertal taler grønlandsk. Men specielt på speciallægeniveau er vi udfordret omkring sprog. Denne problemstilling løses gennem udstrakt brug af tolke og gennem fælleskonferencer om patienterne, så alle aspekter omkring deres behov bliver afdækket.

Sundhedsvæsenet har desuden et særligt fokus på yngre lægers videreuddannelse inden for psykiatri. Men desværre er det endnu ikke lykkedes at rekruttere dobbeltsprogede unge læger til denne speciallægeuddannelse.

Det vigtigt at understrege, at selvom kulturen har betydning, så er de sværeste psykiske sygdomme - psykoserne - universelle på tværs af kulturer. Det skal forstås således, at sygdomskriterierne og andelen af syge stort set er den samme i forskellige kulturer.

Det, der varierer mest mellem kulturer, er den måde samfundet som helhed ser psykisk sygdom på. Psykiatrien i sundhedsvæsenet samarbejder derfor med pårørende og faggrupper uden for psykiatrien for at udbrede kendskabet og forståelsen for psykisk sygdom overalt i samfundet – f.eks. ved den årlige psykiatridag.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Doris Jakobsen

Naalakkersuisoq for Sundhed